
Verslag bespreking Eindrapport Commissie Opleiding Predikanten (sept. 2003) met studenten TSB op 11 oktober 2003

In de bespreking kwamen de volgende vragen aan de orde:

1. Waarom heeft de commissie dit voorstel ontwikkeld?

De commissie heeft dit voorstel ontwikkeld op basis van een opdracht van de Landelijke Vergadering 2001 te Amersfoort. Deze opdracht is resultaat van een reeds jarenlange discussie over de toekomst van de opleiding tot predikant binnen onze kerken. Duidelijk is dat de kerken meer eenheid in de opleiding tot predikant wensen. Ze zouden de krachten in onze kerken –aanwezig bij de Theologische Studie Begeleiding (TSB) en het Nederlands Gereformeerd Seminarie (NGS) samengebundeld willen zien in een nieuw opleidingsinstituut, aanleunend tegen de Theologische Universiteit van Apeldoorn. Dit instituut zou aantrekkelijk moeten zijn voor studenten binnen onze kerken, zodat ze minder verspreid dan thans hun opleiding zullen volgen. De behoefte aan dit instituut wordt steeds groter, omdat de studieduur de laatste jaren korter is geworden en de klassieke theologie steeds meer vervangen dreigt te worden door de godsdienstwetenschap. De leemtes die daardoor ontstaan kunnen niet (meer) opgevuld worden door de TSB.

2. Gaat het voorstel door, ook als het Ned. Geref. Seminarie niet meedoet?

De commissie heeft in gesprekken met het bestuur van het NGS gevraagd mee te denken over de opzet en inhoud van een nieuw studieprogramma. Het bestuur is daarop niet ingegaan, en wilde slechts reageren op concrete voorstellen. Daarop heeft de commissie een voorstel ontwikkeld, waarbij zoveel mogelijk de ideeën en wensen van het NGS zijn verdisconteerd. Helaas heeft het NGS het voorstel tot nu toe afgewezen. Het is niet aan de commissie, maar aan de Landelijke Vergadering van 2004 in Lelystad hoe nu wordt verder gegaan met het voorstel van de commissie. De commissie hoopt nog steeds, dat het NGS mee gaat doen. Mocht dit onverhoopt niet het geval zijn, dan moet de LV beslissen of verdere uitwerking van het voorstel desondanks zinvol is en financieel haalbaar.

Bij realisatie van het nieuwe opleidingsinstituut zou het NGS aan haar studenten vrijstelling kunnen verlenen voor de aan het instituut te volgen vakken. Het zou echter buitengewoon jammer zijn, wanneer het NGS blijft bij afwijzing van de voorstellen.

3. Is het onderwijsprogramma wel voldoende praktijkgericht?

Er worden door de studenten vragen gesteld of de nieuwe opleiding wel voldoende voorziet in het aanleren van beroepsvaardigheden. De nieuwe oriënterende stage in het begin van de studie is een verbetering, maar de trainingen in vaardigheden zijn volgens verschillende studenten minimaal. Er is een teveel in de opleiding aan boekenkennis. Meer ruimte moet worden ingeruimd voor praktijkervaring. Zou het niet goed zijn om hier nog eens kritisch naar te kijken? Vergelijk de opleiding tot predikant met een studie geneeskunde. Voor de laatste opleiding is vier jaar ingeruimd voor theorie, en twee jaar voor praktijk.

De commissie benadrukt dat 150 docentenuren al een verbetering is t.o.v. de huidige onderwijsprogramma's. Wellicht moet bij de concrete uitwerking van de plannen bezien worden of er niet nog meer ruimte ontwikkeld moet worden.

---

4. Wat vind je in het definitieve voorstel terug van de eerder gemaakte opmerkingen door de studenten, en hoe kijken de studenten daar tegenaan?

De studenten zijn met de commissie verrast over het bereikte onderhandelingsresultaat met de TUA. Veel van de wensen zijn gehonoreerd, en het is een behoorlijk programma met relatief veel studiepunten.

Verder heeft de commissie de door de studenten gewenste vrijheid van studiekeus/-plaats gehonoreerd. Immers, in eerste instantie dacht de commissie aan één opleidingsweg voor alle studenten, te weten de opleiding aan de TUA in combinatie met de opleiding aan het nieuwe instituut. M.n. door studenten die aan een van de Rijksuniversiteiten studeren is opgemerkt, dat zij graag de huidige vrijheid van studiekeus gehandhaafd zouden willen zien. Niet elke theologiestudent wil van meet af aan predikant worden. En sommigen kiezen bewust voor bijv. de Rijksuniversiteit van Utrecht, omdat daar de opleiding niet alleen breder is opgezet maar ook ruimere beroepsmogelijkheden biedt.

In het nu geformuleerde voorstel is daarom ruimte gecreëerd om elders te studeren dan in Apeldoorn. Dit laat onverlet dat het Apeldoorn-advies in het voorstel overeind blijft staan, en zelfs klemmender wordt. Immers, de vrijstellingen bij de TUA zijn geregeld, in andere gevallen moet dat veelal individueel –met steun van het nieuwe opleidingsinstituut- geregeld worden. Zo kun je je afvragen of het kerkelijk deel van het onderwijsprogramma van de Universiteit van Utrecht inwisselbaar is voor het programma aan het nieuwe opleidingsinstituut, of dat er dan nog aanvullende eisen gesteld moeten worden om binnen de NGK beroepbaar gesteld te kunnen worden.

Vastgesteld wordt, dat, als het voorstel door de LV wordt aangenomen, het wenselijk is dat een volgende commissie nagaat welke concrete mogelijkheden er zijn voor vrijstellingen aan andere faculteiten.

5. Wordt er voldoende gelet op de mogelijkheden voor studenten in deeltijd, studenten met een late roeping en overgangsregelingen?

Dat is steeds de eis geweest, ook in het besluit van de Landelijke Vergadering 2001 (zie lid I h. en 1). Bij de concrete uitwerking van de plannen zal daarop toegezien moeten worden.

6. De gesprekken met de mentor, en de persoonlijke vorming via de TSB worden erg gewaardeerd. Ze lijken in het onderwijsprogramma niet te zijn opgenomen. Blijft daar voldoende ruimte voor?

Het is zeker niet de bedoeling, dat de persoonlijke begeleiding van studenten geen plaats meer heeft. Daarvoor zal tijd en ruimte gecreëerd moeten worden.

R. Venderbos, secretaris COP